

NAJBOLJI MEĐU NAJBOLJIMA

Kao klinac nisam mogao vjerovati da postoji turnir poput Kutije

50 GODINA KUTIJE ŠIBICA Legendarni Stjepan Štef Pavlić osvojio je pet izdanja, a pet puta bio je i najbolji strijelac

DAMIR DOBRINIC

Kandidata je više, teško je izabrati jednog i reći – on je taj. No u uskom krugu igrača koje smatramo najboljima u 50-godišnjoj povijesti najvećeg hrvatskog malonogometnog turnira, njegovo ime je neizostavno. Stjepan Štef Pavlić za brojne je bivše suigrače, suparnike na parketu, kao i neutralne navijače, prvi među jednakima. Najbolji igrač u povijesti Kutije šibica.

- Idol mi je oduvijek bio Damir Haramina, čudesni igrač čije sam kretanje upijao. Obozavao sam gledati Mostarske kise, od velikonometaša najviše sam volio Zlatka Kranjčara, a broj jedan za mene u povijesti Kutije je Josip Palić - odmah naglasava Štef Pavlić.

Roden je 24. lipnja 1967. godine. Početkom 80-ih godina prošlog stoljeća krenula je njegova priča na Kutiji šibica.

- Počeo sam ozbiljnije haklati s 13-14 godina, a prvu Kutiju zagrao sam s 15. Bila je to obiteljska ekipa u kojoj su zaigrali bratice. Poslije smo krenuli zajedno mi klinci iz Sesveta: Filipović, Šemper, Kemfelja, braća Biškup... Kad smo na Kutiji 1990. napravili prvi veći uspjeh i osvojili drugo mjesto, s nama je u momčadi bio i Stojko Mamić - prisjeća se Pavlić.

- Osamdesete su na Kutiji bile nešto posebno. Kakav je to ambijent bio, nisam kao klinac mogao vjerovati da tako nešto postoji. Nogomet sam učio na Kegliću. Od Antona Samovoske, Damira Haramine, Borisa Čosića, Miće Vučanića... Taj Keglić za mene je predstavljao prvenstvo države. Igrao sam za Dvojku, priključili smo im se nas trojica-četvorica iz Sesveta.

Gadali me upaljačima

Sesvete su njegov dom i prijatelji iz djetinjstva uvijek su mu bili na prvom mjestu. Izgubio je finale 1990. godine s Alibi Unimagom od Uspinjače i onda krenuo u seriju. Turnir je 1991. i 1992. osvojio kao igrač Vero T.I.N.U.S.-a, 1993. s Unimag Puntjarkom, a 1994. je pehar dignuo kao član momčadi Disco NBA Vrbovec.

Finale koje vam je posebno ostalo u sjećanju?

- Vero T.I.N.U.S. - SMP 1991. godine. Moj prvi naslov. Oni su vođili 2:0, izjednačili smo i utakmica je otišla u produžetak, a ja sam pogodio za konačnih 3:2. Sjećam se dobro tog gola, kako ne. Primio sam loptu i prebacio je preko njihovog vratara. Popeo sam se na tribinu slaviti pogodak, a njihovi

NEHAO DUGI / CROPIX
Štef Pavlić iz veteranskih dana

Švigr na vratima, Kemfelja, Šemper i Popovski iza, naprijed Haramina i Palić. Neka se drugi ne naljute, ali mjesto ima samo za šestoricu. Njima se ispričavam...

navijači gadali su me upaljačima. Bilo je burno.

Kasnije je stigla još jedna kruna. Svoju posljednju, petu Kutiju šibica osvojio je s Riva Grupom Fotex 2002. godine.

Pavlić usporeduje:

- Pratim i danas Kutiju, ali nekad je to bilo puno ljepe, bilo je sve ispunjeno vicem, prekrasnim potezima. Danas se igra na snagu i na trku, mali nogomet igraju ljudi koji ne znaju igrati mali nogomet, već samo trče i uče automatizme. Naravno, nemojte me krivo shvatiti, i danas postoje sjajni igrači poput, recimo, Tipe Novaka ili Darija Marinovića, da sad ne nabrajam da nekoga ne zaboravim.

Bio je zvijer, fizički toliko moćan da ga je bilo gotovo nemoguće zaustaviti. Na takvu gradu pridodajte krasnu tehniku, uboju itd. Lje-

vicu i dobili ste praktički savršen stroj za golove. Nije slučajno da je tradicionalno glavni datum na Kutiji 26. prosinca - Štefanje. Dan kada Pavlić slavi imendan...

- Najjača momčad koju smo izbacili bila je Dvojka 1990. godine. Ne znam na koju foru smo ih uspjeli dobiti, u polufinalu je bilo 3:2. "Ubili" su nas bili. Braća Zajmi, Sudj, Čavka, Čalo, Soldo, Mohor na golu... Bilo je to kao da igras protiv reprezentacije. Čak je bilo priče da će i ja igrati za njih, ali naravno da nisam, igrao sam za svoje. I onda smo u finalu izgubili od Uspinjače, iako smo misili da ćemo sigurno pobijediti. Nismo jer su nas prebacili iz "dvojke" u Ledenu dvoranu. Da se igralo u maloj dvorani, nema teorije da bismo izgubili. Zašto? Jer bi u njoj sve odzvanjalo od navijanja 3000 naših navijača iz Sesveta.

25 golova u dvije tekme

Kako bi izgledala najbolja šestorka njegovih suigrača na Kutiji?

- Švigr na vratima, Kemfelja, Šemper i Popovski iza, naprijed Haramina i Palić. Ma bilo je tu zaista mnogo vrhunskih igrača i ispričavam se svima koje nisam uvrstio, neka se ne naljute, ali mjesto ima samo za šestoricu.

Nazabijao se golova na Kutiji šibica...

- Prvi put sam bio najbolji strijelac turnira 1988. kad sam u dvije utakmice zabio 25 golova, prvo 14 pa 11. Mislim da smo godinu dana ranije ispali od Srebrnih krila pa sam prešao kod njih. Pokojni glazbenik Mustafa Ismailovski Muc bio je šef momčadi, završili smo četvrti.

Posljednjih godina na Kutiji šibica nastupa Pavlicov sin Ian.

- Dobio je ime po Ianu Rushu, nekadašnjem velškom centarforu Liverpoola i Juventusa. Prošao je Lokomotivinu školu, a vidjet ćemo što će biti s njim. Dobar je igrač, napadač poput mene.

Stipe Brnas je najavio da će za 50. Kutiju šibica organizirati momčad Očeva i sinova u kojoj bi zajedno igrali pobjednici Kutije sa svojim nasljednicima.

- Pričao mi je o tome, ali bolje da očevi sjede na tribini, a sinovi neka igraju, he-he. Lagano još odhaklam s veteranima, da se preznojim, no ipak su tu već 54 godine, osjećaju se leđa i koljena. Ljepe je prohodati po šumi.

Ne zaboravite se prijaviti za jubilarnu 50. Kutiju šibica

Prijave za turnir traju od danas, 2. do 9. studenog. Više informacija o svemu možete pronaći na službenim stranicama www.kutija-sibica.hr i www.sportskiobjekti.hr, na Facebook, te Instagram stranicu, kao i na kontakt mail kutija@kutija-sibica.hr.

